

LEGE nr. 554 din 2 decembrie 2004

contenciosului administrativ

EMITENT PARLAMENTUL

Publicat in MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

Capitolul I

Dispozitii generale

Articolul 1

Subiectele de sezina

(1) Orice persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de catre o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal a unei cereri, se poate adresa instantei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzata. Interesul legitim poate fi atat privat, cat si public.

(2) Se poate adresa instantei de contencios administrativ si persoana vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3) Avocatul Poporului, ca urmare a controlului realizat, potrivit legii sale organice, in baza unei sesizari a unei persoane fizice, daca apreciaza ca ilegalitatea actului sau excesul de putere al autoritatii administrative nu poate fi inlaturat decat prin justitie, poate sesiza instanta competenta de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petitionarul dobandeste, de drept, calitatea de reclamant, urmand a fi citat in aceasta calitate.

(4) Ministerul Public, atunci cand, in urma exercitarii atributiilor prevazute de legea sa organica, apreciaza ca incalcarile drepturilor, libertatilor si intereselor legitime ale persoanelor se datoreaza existentei unor acte administrative unilaterale individuale ale autoritatilor publice emise cu exces de putere, sesizeaza instanta de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vatamate. Petitionarul dobandeste, de drept, calitatea de reclamant, urmand a fi citat in aceasta calitate.

(5) Cand Ministerul Public apreciaza ca, prin excesul de putere, concretizat in emiterea unui act administrativ normativ, se vatama un interes public, va sesiza instanta de contencios administrativ competenta de la sediul autoritatii publice emitente.

(6) Autoritatea publica emitenta a unui act administrativ nelegal poate sa solicite instantei constatarea nulitatii acestuia, in situatia in care actul nu mai poate fi revocat, intrucat a intrat in circuitul civil si a produs efecte juridice. In cazul admiterii actiunii, instanta se va pronunta, la cerere, si asupra legalitatii actelor civile incheiate in baza actului administrativ nelegal, precum si asupra efectelor civile produse.

(7) Persoana vatamata in drepturile sale sau in interesele sale legitime, prin ordonante sau dispozitii din ordonante ale Guvernului neconstitutionale, se poate adresa instantei de contencios administrativ, in conditiile prezentei legi.

(8) In conditiile prezentei legi, actiunile in contencios administrativ pot fi introduse de prefect si de Agentia Nationala a Functionarilor Publici, precum si de orice persoana de drept public vatamata intr-un drept sau, dupa caz, cand s-a vatamat un interes legitim.

(9) Participarea in instanta a reprezentantului Ministerului Public este obligatorie. Pentru situatia prevazuta la alin. (5), instanta, din oficiu sau la cerere, poate introduce in cauza organismele sociale cu personalitate juridica interesate.

Articolul 2

Semnificatia unor termeni

(1) In intelesul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) persoana vatamata - orice persoana fizica sau juridica ori grup de persoane fizice, titulare ale unor drepturi subiective sau interese legitime private vatamate prin acte administrative; in sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vatamate si organismele sociale care invoca vatamarea unui interes public prin actul administrativ atacat;

- b) autoritatea publica - orice organ de stat sau al unitatilor administrativ-teritoriale care actioneaza, in regim de putere publica, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autoritatilor publice, in sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obtinut statut de utilitate publica sau sunt autorizate sa presteze un serviciu public;
- c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publica in vederea executarii ori a organizarii executarii legii, dand nastere, modificand sau stingand raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, in sensul prezentei legi, si contractele incheiate de autoritatile publice care au ca obiect:
- punerea in valoare a bunurilor proprietate publica;
 - executarea lucrarilor de interes public;
 - prestarea serviciilor publice;
 - achizitiile publice;
- d) act administrativ-jurisdictional - actul juridic emis de o autoritate administrativa cu atributii jurisdictionale in solutionarea unui conflict, dupa o procedura bazata pe contradictorialitate si cu asigurarea dreptului la aparare;
- e) contenciosul administrativ - activitatea de solutionare, de catre instantele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor in care cel putin una dintre parti este o autoritate publica, iar conflictul s-a nascut fie din emiterea sau incheierea, dupa caz, a unui act administrativ, in sensul prezentei legi, fie din nesolutionarea in termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;
- f) instanta de contencios administrativ, denumita in continuare instanta - Sectia de contencios administrativ si fiscal a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel si tribunalele administrativ-fiscale;
- g) nesolutionarea in termenul legal a unei cereri - faptul de a nu raspunde solicitantului in termen de 30 de zile de la inregistrarea cererii, daca prin lege nu se prevede alt termen;
- h) refuzul nejustificat de a solutiona o cerere - exprimarea explicita, cu exces de putere, a vointei de a nu rezolva cererea;
- i) plangere prealabila - plangerea prin care se solicita autoritatii publice emitente sau celei ierarhic superioare, dupa caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, in sensul revocarii acestuia;
- j) act de comandament cu caracter militar - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activitatii din cadrul fortelor armate, specifice organizarii militare, care presupun dreptul comandantilor de a da ordine subordonatilor in aspecte privitoare la conducerea trupei, in timp de pace sau razboi, sau, dupa caz, la indeplinirea serviciului militar;
- k) serviciu public - activitatea organizata sau autorizata de o autoritate publica, in scopul satisfacerii, dupa caz, a unui interes public;
- l) interes public - interesul care vizeaza ordinea de drept si democratia constitutionala, garantarea drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competentei autoritatilor publice;
- m) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere, apartinand autoritatilor administratiei publice, prin incalcarea drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor, prevazute de Constitutie sau de lege;
- n) drept vatamat - orice drept fundamental prevazut de Constitutie sau de lege, caruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;
- o) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumita conduita, in considerarea realizarii unui drept subiectiv viitor si previzibil, prefigurat;
- p) interes legitim public - posibilitatea de a pretinde o anumita conduita, in considerarea realizarii unui drept fundamental care se exercita in colectiv ori, dupa caz, in considerarea apararii unui interes public;
- r) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, syndicate, asociatii, fundatii si altele asemenea, care au ca obiect de activitate protectia drepturilor diferitelor categorii de cetateni sau, dupa caz, buna functionare a serviciilor publice administrative;
- s) paguba iminenta - prejudiciu material viitor, dar previzibil cu evidenta sau, dupa caz, perturbarea previzibila grava a functionarii unei autoritati publice ori a unui serviciu public;
- s) instanta de executare - instanta care a solutionat fondul litigiului de contencios administrativ.
- (2) Se asimileaza actelor administrative unilaterale si refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, dupa caz, faptul de a nu raspunde solicitantului in termenul legal.

Articolul 3

Tutela administrativa

- (1) Prefectul poate ataca, in termenele prevazute la art. 11, in fata instantei de contencios administrativ, actele emise de autoritatile administratiei publice locale, daca le considera nelegale.
- (2) Agentia Nationala a Functionarilor Publici poate ataca in fata instantei de contencios administrativ actele autoritatilor publice centrale si locale prin care se incalca legislatia privind functia publica, in conditiile prezentei legi si ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici, republicata.
- (3) Pana la solutionarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) si (2) este suspendat de drept.

Articolul 4

Exceptia de nelegalitate

- (1) Legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetata oricand in cadrul unui proces, pe cale de exceptie, din oficiu sau la cererea partii interesate. In acest caz, instanta, constatand ca de actul administrativ depinde solutionarea litigiului pe fond, va sesiza prin incheiere motivata instanta de contencios administrativ competenta, suspendand cauza.
- (2) Instanta de contencios administrativ se pronunta, dupa procedura de urgenta, in sedinta publica, cu citarea partilor.
- (3) Solutia instantei de contencios administrativ este supusa recursului, care se declara in 48 de ore de la pronuntare ori de la comunicare si se judeca in 3 zile de la inregistrare, cu citarea partilor prin publicitate.
- (4) In cazul in care instanta de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanta in fata careia s-a ridicat exceptia va solutiona cauza, fara a tine seama de actul a carui nelegalitate a fost constatata.

Articolul 5

Actele nesupuse controlului si limitele controlului

- (1) Nu pot fi atacate in contenciosul administrativ:
 - a) actele administrative ale autoritatilor publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;
 - b) actele de comandament cu caracter militar.
- (2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desfiintarea carora se prevede, prin lege organica, o alta procedura judiciara.
- (3) Actele administrative emise pentru aplicarea regimului starii de razboi, al starii de asediu sau al celei de urgenta, cele care privesc apararea si securitatea nationala ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum si pentru inlaturarea consecintelor calamitatilor naturale, epidemiilor si epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.
- (4) In litigiile prevazute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 si 21.

Articolul 6

Actele administrativ-jurisdictionale

- (1) Jurisdictiile administrative speciale sunt facultative si gratuite.
- (2) Actele administrativ-jurisdictionale pot fi atacate direct la instanta de contencios administrativ competenta potrivit art. 10, in termen de 15 zile de la comunicare, daca partea nu exercita caile administrativ-jurisdictionale de atac.
- (3) Daca partea care a optat pentru jurisdictia administrativa speciala intelege sa nu utilizeze calea administrativ-jurisdictionala de atac, va notifica aceasta organului administrativ-jurisdictional competent. Termenul prevazut la alin. (2) incepe sa curga de la data notificarii.
- (4) Daca partea care a optat pentru jurisdictia administrativa speciala intelege sa renunte la calea administrativ-jurisdictionala in timpul solutionarii acestui litigiu, va notifica intentia sa organului administrativ-jurisdictional sesizat, care emite o decizie ce atesta renuntarea la jurisdictia administrativa speciala. Termenul prevazut la alin. (2) incepe sa curga de la data comunicarii acestei decizii.

Capitolul II

Procedura de solutionare a cererilor in contenciosul administrativ

Articolul 7

Procedura prealabila

- (1) Inainte de a se adresa instantei de contencios administrativ competente, persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie sa solicite autoritatii publice emitente, in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului, revocarea, in tot

sau in parte, a acestuia. Plangerea se poate adresa in egala masura organului ierarhic superior, daca acesta exista.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile si in ipoteza in care legea speciala prevede o procedura administrativ-jurisdictionala, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este indreptatita sa introduca plangere prealabila si persoana vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul in care a luat cunostinta, pe orice cale, de existenta acestuia, in limitele termenului de 6 luni prevazut la alin. (7).

(4) Plangerea prealabila, formulata potrivit prevederilor alin. (1), se solutioneaza in termenul prevazut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) In cazul actiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agentia Nationala a Functionarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vatamati prin ordonante sau dispozitii din ordonante, precum si in cazul prevazut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabila.

(6) Plangerea prealabila in cazul actiunilor care au ca obiect contractele administrative are semnificatia concilierii in cazul litigiilor comerciale, dispozitiile din Codul de procedura civila fiind aplicabile in mod corespunzator.

(7) Plangerea prealabila in cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, si peste termenul prevazut la alin. (1), dar nu mai tarziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescriptie.

Articolul 8

Obiectul actiunii judiciare

(1) Persoana vatamata intr-un drept recunoscut de lege sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemultumita de raspunsul primit la plangerea prealabila adresata autoritatii publice emitente sau daca nu a primit nici un raspuns in termenul prevazut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanta de contencios administrativ competenta, pentru a solicita anularea, in tot sau in parte, a actului, repararea pagubei cauzate si, eventual, reparatii pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instantei de contencios administrativ si cel care se considera vatamat intr-un drept al sau, recunoscut de lege, prin nesolutionarea in termen sau prin refuzul nejustificat de solutionare a cererii.

(2) Instanta de contencios administrativ este competenta sa solutioneze litigiile care apar in fazele premergatoare incheierii unui contract administrativ, precum si orice litigii legate de aplicarea si executarea contractului administrativ.

(3) La solutionarea litigiilor prevazute la alin. (2) se va avea in vedere regula dupa care principiul libertatii contractuale este subordonat principiului prioritatii interesului public.

Articolul 9

Actiunile impotriva ordonantelor Guvernului

(1) Persoana vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim prin ordonante sau dispozitii din ordonante introduce actiune la instanta de contencios administrativ, insotita de exceptia de neconstitutionalitate.

(2) Instanta de contencios administrativ, daca apreciaza ca exceptia indeplineste conditiile prevazute de art. 29 alin. (1) si (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, republicata, sesizeaza, prin incheiere motivata, Curtea Constitutionala si suspenda solutionarea cauzei pe fond.

(3) Instanta de contencios administrativ, dupa pronuntarea Curtii Constitutionale, repune cauza pe rol si va da termen, cu citarea partilor, numai daca ordonanta sau o dispozitie a acesteia a fost declarata neconstitutionala. In caz contrar, respinge actiunea ca inadmisibila pe fond.

(4) In situatia in care decizia de declarare a neconstitutionalitatii este urmare a unei exceptii ridicate in alta cauza, sesizarea instantei de contencios administrativ se va face in conditiile art. 7 alin. (5) si ale art. 11 alin.

(1) si (2), cu precizarea ca termenele incep sa curga de la data publicarii deciziei Curtii Constitutionale in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Articolul 10

Instanta competenta

(1) Litigiile privind actele administrative emise sau incheiate de autoritatile publice locale si judetene, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora, de pana la 5 miliarde lei, se solutioneaza, in fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau incheiate de autoritatile publice centrale, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributi, datorii

vamale si accesorii ale acestora, mai mari de 5 miliarde lei, se solutioneaza, in fond, de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, daca prin lege speciala nu se prevede altfel.

(2) Recursul impotriva sentintelor pronuntate de tribunalele administrativ-fiscale se judeca de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, iar recursul impotriva sentintelor pronuntate de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel se judeca de Sectia de contencios administrativ si fiscal a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, daca prin lege speciala nu se prevede altfel.

(3) Reclamantul se poate adresa instantei de la domiciliul sau sau celei de la domiciliul paratului. Daca reclamantul a optat pentru instanta de la domiciliul paratului, nu se poate invoca exceptia necompetentei teritoriale.

Articolul 11

Termenul de introducere a actiunii

(1) Cererile prin care se solicita anulara unui act administrativ individual sau recunoasterea dreptului pretins si repararea pagubei cauzate se pot introduce in termen de 6 luni de la:

a) data primirii raspunsului la plangerea prealabila sau, dupa caz, data comunicarii refuzului, considerat nejustificat, de solutionare a cererii;

b) data expirarii termenului legal de solutionare a cererii, fara a depasi termenul prevazut la alin. (2);

c) data incheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, in cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, in cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusa si peste termenul prevazut la alin. (1), dar nu mai tarziu de un an de la data emiterii actului.

(3) In cazul actiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agentia Nationala a Functionarilor Publici, termenul curge de la data cand s-a cunoscut existenta actului nelegal, fiind aplicabile in mod corespunzator prevederile alin. (2).

(4) Ordonantele sau dispozitiile din ordonante care se considera a fi neconstitutionale, precum si actele administrative cu caracter normativ care se considera a fi nelegale pot fi atacate oricand.

(5) Termenul prevazut la alin. (1) este termen de prescriptie, iar termenul prevazut la alin. (2) este termen de decadere.

Articolul 12

Documentele necesare

Reclamantul va anexa la actiune copia actului administrativ pe care il ataca sau, dupa caz, raspunsul autoritatii publice prin care i se comunica refuzul rezolvării cererii sale. In situatia in care reclamantul nu a primit nici un raspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificata prin numarul si data inregistrării la autoritatea publica, precum si orice in scris care face dovada indeplinirii procedurii prealabile.

Articolul 13

Citarea partilor, relatii

(1) La primirea cererii, instanta va dispune citarea partilor si va putea cere autoritatii al carei act este atacat sa ii comunice de urgenta acel act, impreuna cu intreaga documentatie care a stat la baza emiterii lui, precum si orice alte lucrari necesare pentru solutionarea cauzei.

(2) In situatia in care reclamant este un tert in sensul art. 1 alin. (2) sau cand actiunea este introdusa de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanta va cere autoritatii publice emitente sa ii comunice de urgenta actul atacat impreuna cu documentatia care a stat la baza emiterii lui, precum si orice alte lucrari necesare pentru solutionarea cauzei.

(3) In mod corespunzator situatiilor prevazute la alin. (1) si (2), dupa caz, se va proceda si in cazul actiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

(4) Daca autoritatea publica nu trimite in termenul stabilit de instanta lucrarile cerute, conducatorul acesteia va fi obligat, prin incheiere interlocutorie, sa plateasca statului, cu titlu de amenda judiciara, 10% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de intarziere nejustificata.

Articolul 14

Suspendarea executării actului

(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executării actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor.

(3) Cand in cauza este un interes public major, de natura a perturba grav functionarea unui serviciu public administrativ de importanta nationala, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi

introdusa si de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicandu-se in mod corespunzator.

(4) Incheierea sau, dupa caz, sentinta prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacata cu recurs in termen de 5 zile de la pronuntare.

Articolul 15

Solicitarea suspendarii prin actiunea principala

(1) Suspendarea executarii actului administrativ unilateral poate fi solicitata de reclamant si prin cererea adresata instantei competente pentru anularea, in tot sau in parte, a actului atacat. In acest caz, instanta va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, pana la solutionarea definitiva si irevocabila a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o data cu actiunea principala sau printr-o actiune separata, pana la solutionarea actiunii in fond.

(2) Dispozitiile alin. (2) si (4) ale art. 14 se aplica in mod corespunzator.

(3) Hotararea data cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspenda executarea.

Articolul 16

Introducerea in cauza a functionarului

(1) Cererile in justitie prevazute de prezenta lege vor putea fi formulate si personal impotriva persoanei fizice care a elaborat, a emis sau a incheiat actul ori, dupa caz, care se face vinovata de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, daca se solicita plata unor despagubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru intarziere. In cazul in care actiunea se admite, persoana respectiva va putea fi obligata la plata despagubirilor, solidar cu autoritatea publica respectiva.

(2) Persoana actionata astfel in justitie il poate chema in garantie pe superiorul sau ierarhic, de la care a primit ordin scris sa elaboreze sau sa nu elaboreze actul.

Articolul 17

Judecarea cererilor

(1) Cererile adresate instantei se judeca de urgenta si cu precadere in sedinta publica, in completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate in baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevazute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru cauzele neevaluabile in bani, cu exceptia celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.

(3) Hotararile vor fi redactate si motivate de urgenta, in cel mult 10 zile de la pronuntare.

Articolul 18

Solutiile pe care le poate da instanta

(1) Instanta, solutionand cererea la care se refera art. 8 alin. (1), poate, dupa caz, sa anuleze, in tot sau in parte, actul administrativ, sa oblige autoritatea publica sa emita un act administrativ ori sa elibereze un certificat, o adeverinta sau orice alt in scris.

(2) Instanta este competenta sa se pronunte, in afara situatiilor prevazute la art. 1 alin. (8), si asupra legalitatii actelor sau operatiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecatii.

(3) In cazul solutionarii cererii, instanta va hotari si asupra despagubirilor pentru daunele materiale si morale cauzate, daca reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci cand obiectul actiunii in contencios administrativ il formeaza un contract administrativ, in functie de starea de fapt, instanta poate:

a) dispune anularea acestuia, in tot sau in parte;

b) obliga autoritatea publica sa incheie contractul la care reclamantul este indrituit;

c) impune uneia dintre parti indeplinirea unei anumite obligatii;

d) suplini consimtamentul unei parti, cand interesul public o cere;

e) obliga la plata unor despagubiri pentru daunele materiale si morale.

(5) Solutiile prevazute la alin. (1) si la alin. (4) lit. b) si c) pot fi stabilite sub sanctiunea unei penalitati pentru fiecare zi de intarziere.

Articolul 19

Termenul de prescriptie pentru despagubiri

(1) Cand persoana vatamata a cerut anularea actului administrativ, fara a cere in acelasi timp si despagubiri, termenul de prescriptie pentru cererea de despagubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau

trebuia sa cunoasca intinderea pagubei.

(2) Cererile se adreseaza instantelor de contencios administrativ competente, in termenul de un an prevazut la art. 11 alin. (2).

(3) Cererile prevazute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi in ceea ce priveste procedura de judecata si taxele de timbru.

Articolul 20

Recursul

(1) Hotararea pronuntata in prima instanta poate fi atacata cu recurs, in termen de 15 zile de la pronuntare ori de la comunicare.

(2) Recursul suspenda executarea si se judeca de urgenta.

(3) In cazul admiterii recursului, instanta de recurs, casand sentinta, va rejudeca litigiul in fond, daca nu sunt motive de casare cu trimitere. Cand hotararea primei instante a fost data cu incalcarea dispozitiilor referitoare la competenta materiala din prezenta lege, cauza se va trimite la instanta competenta. Cand hotararea primei instante a fost pronuntata fara a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singura data, la aceasta instanta.

Articolul 21

Judecarea recursului in situatii deosebite

(1) Recurentul, in situatii deosebite, cum ar fi implinirea termenului pana la care isi poate valorifica dreptul pretins, va putea solicita presedintelui instantei competente sa solutioneze recursul si stabilirea termenului de judecata a recursului chiar inainte de primirea dosarului.

(2) Cererea de fixare a unui termen de urgenta, insotita de dovada inregistrarii recursului la instanta de fond, se solutioneaza in termen de 24 de ore de la prezentarea acesteia presedintelui instantei de recurs.

(3) Solutia de admitere a cererii se comunica de indata instantei de fond, care are obligatia redactarii hotararii atacate, a comunicarii acesteia partilor, precum si a expedierii dosarului, intr-un termen de 5 zile.

(4) Motivarea recursului se poate face, sub sanctiunea nulitatii pentru tardivitate, in termen de doua zile de la comunicare.

(5) Procedura de citare a partilor si de comunicare a motivelor de recurs se va efectua cu prescurtarea termenului la 48 de ore, prin agent procedural sau prin orice mijloc rapid de comunicare a informatiilor scrise.

Capitolul III

Procedura de executare

Articolul 22

Titlul executoriu

Hotararile judecatoresti definitive si irevocabile, prin care s-au admis actiunile formulate potrivit dispozitiilor prezentei legi, constituie titluri executorii.

Articolul 23

Obligatia publicarii

Hotararile judecatoresti definitive si irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii si au putere numai pentru viitor. Ele se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sau, dupa caz, in monitoarele oficiale ale judetelor ori al municipiului Bucuresti, la cererea instantei de executare ori a reclamantului, fiind scutite de plata taxelor de publicitate.

Articolul 24

Obligatia executarii

(1) Daca in urma admiterii actiunii autoritatea publica este obligata sa incheie, sa inlocuiasca sau sa modifice actul administrativ, sa elibereze un certificat, o adeverinta sau orice alt in scris, executarea hotararii definitive si irevocabile se va face in termenul prevazut in cuprinsul ei, iar in lipsa unui astfel de termen, in cel mult 30 de zile de la data ramanerii irevocabile a hotararii.

(2) In cazul in care termenul nu este respectat, se va aplica conducatorului autoritatii publice sau, dupa caz, persoanei obligate o amenda de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de intarziere, iar reclamantul are dreptul la despagubiri pentru intarziere.

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotararilor judecatoresti definitive si irevocabile pronuntate de instanta de contencios administrativ si dupa aplicarea amenzii prevazute la alin. (2) constituie infractiune si se

sanctioneaza cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda de la 25.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Articolul 25

Instanta de executare

(1) Sanctiunea si despagubirile prevazute la art. 24 alin. (2) se aplica, respectiv se acorda, de instanta de executare, la cererea reclamantului. Hotararea se ia in camera de consiliu, de urgenta, cu citarea partilor.

(2) Cererea prevazuta la alin. (1) este scutita de taxa de timbru.

(3) Hotararea pronuntata de instanta de executare poate fi atacata cu recurs in termen de 5 zile de la pronuntare.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplica, in mod corespunzator, si pentru punerea in executare a hotararilor instantelor de contencios administrativ date pentru solutionarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

Articolul 26

Actiunea in regres

Conducatorul autoritatii publice se poate indrepta cu actiune impotriva celor vinovati de neexecutarea hotararii, potrivit dreptului comun. In cazul in care cei vinovati sunt functionari publici, se vor aplica reglementarile speciale.

Capitolul IV

Dispozitii tranzitorii si finale

Articolul 27

Judecarea cauzelor aflate pe rol

Cauzele aflate pe rolul instantelor la data intrarii in vigoare a prezentei legi vor continua sa se judece potrivit legii aplicabile in momentul sesizarii instantei.

Articolul 28

Completarea cu dreptul comun

(1) Dispozitiile prezentei legi se completeaza cu prevederile Codului de procedura civila, in masura in care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritatile publice, pe de o parte, si persoanele vatamate in drepturile sau interesele lor legitime, pe de alta parte, precum si cu procedura reglementata de prezenta lege. Compatibilitatea aplicarii unor norme ale Codului de procedura civila se stabileste de instanta, cu prilejul solutionarii exceptiilor.

(2) Actiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect si de Agentia Nationala a Functionarilor Publici, precum si cele introduse impotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase.

Articolul 29

Corelarea terminologica

Ori de cate ori intr-o lege speciala anterioara prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau generic la instanta de contencios administrativ, trimiterea se va socoti facuta la dispozitiile corespunzatoare din prezenta lege.

Articolul 30

Dispozitii tranzitorii

Pana la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se solutioneaza de sectiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

Articolul 31

Intrarea in vigoare

(1) Prezenta lege intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(2) Pe aceeasi data se abroga Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, cu modificarile ulterioare, precum si orice alte dispozitii contrare.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin.

(1) din Constitutia Romaniei, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

VALER DORNEANU
p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA
Bucuresti, 2 decembrie 2004.
Nr. 554.
